

увагу стратегія приділяє підвищенню конкурентоспроможності національного енергетичного ринку та енергетичній незалежності країни, розвитку відновлюваної енергетики, запровадженню заходів з енергозаощадження та підвищення енергоефективності національного виробництва. Вирішення енергетичної проблеми на засадах сталого розвитку — дієвий крок на шляху євроінтеграції України та переходу національної економіки на вищий рівень сталого економічного зростання.

Література

1. Офіційний сайт Європейської Комісії [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://eu.europa.eu>
2. AEBIOM Annual Report 2014, European Biomass Association. Brussels, Belgium. — 35 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.dropbox.com/s/dp5ja1f50gnftj8/AEBIOM%20Annual%20Report%202014.pdf?dl=0>
3. Renewables 2014 Global Status Report / Renewable Energy Policy Network for the 21st Century [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ren21.net/REN21Activities/GlobalStatusReport.aspx>

Білоконь І. В., к.е.н., доцент
кафедри регіональної економіки і туризму,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Світовий досвід та наукові дослідження вітчизняних вчених указують на те, що прискорений і динамічний розвиток сільського зеленого туризму є важливим напрямом структурної перебудови економіки країни, забезпечення демографічної стабільності та розв'язання багатьох соціально-економічних у сільській місцевості. Європейський Союз вбачає у розвитку сільського зеленого туризму важливий шлях економічного підйому своїх сільських територій.

Більшість регіонів України мають усі можливості для відпочинку іноземних та вітчизняних туристів у сільській місцевості. Зокрема, Карпатський регіон для сільського зеленого туризму

має унікальні можливості: найменш забруднене навколишнє середовище, чисте гірське повітря та гірські ріки, мальовничі гірські масиви, полонини, сільські місцевості із національними традиціями, музеями, церквами та іншими архітектурними і природними пам'ятниками, своєрідним національним фольклором. У світі мало знайдеться регіонів з такими можливостями для розвитку туризму і, зокрема, сільського зеленого туризму.

У найближчий період туризм залишатиметься у більшості країн світу не лише вагомим джерелом створення робочих місць, але й прогнозується подальший процес концентрації капіталів у цій сфері діяльності, створення потужних транснаціональних компаній. Це сприятиме збереженню тенденції подальшого поглиблення інтеграційних процесів у сфері туризму.

За результатами досліджень зарубіжними та вітчизняними науковцями визначені найбільш популярні види туризму на період до 2020 року, а саме: пригодницький, екологічний, сільський зелений, культурно-пізнавальний, тематичний, круїзний, спортивний, найперспективніші туристичні напрямки і туристичні ринки. Виходячи з цього, виникають нові завдання перед цією галуззю індустрії всіх туристичних країн світу, зокрема, й перед Україною та її регіонами.

Враховуючи, що на сьогодні традиційні туристичні райони європейських країн досягли межі рекреаційної ємності, Україна має можливість скористатися цією ситуацією. Завдяки багатим рекреаційним ресурсам та альтернативним видам туризму Україна може прискореними темпами розвивати цей досить прибутковий бізнес. В першу чергу мова йде про сільський зелений туризм, який нині розглядається у світі як форма відпочинку та оздоровлення міського населення. Сільський зелений туризм в Україні має декілька напрямів свого розвитку:

- сільський зелений туризм сприяє вирішенню основних соціально-економічних проблем села, зокрема, збільшення зайнятості сільського населення, зростання доходів та підвищення життєвого рівня сільських жителів, розвиток інженерної і соціальної інфраструктури та реалізація на місці продукції особистого підсобного господарства;
- туризм є джерелом поповнення місцевих бюджетів за рахунок додаткових надходжень від туристичної галузі;
- для розвитку туризму не потрібні значні інвестиції — використовуються переважно місцеві джерела капіталу;

- сільський зелений туризм сприяє розвитку малого бізнесу у сільській місцевості.

Завдяки розвитку сільського зеленого туризму багатьом країнам Західної Європи вдалося суттєво поліпшити економіку своїх аграрних регіонів. За розмірами отриманих прибутків сільський зелений туризм у більшості країн Європи розглядається як альтернатива сільському господарству, як шлях до скорочення міграції сільського населення у міську місцевість, що сприяє заощадженню не лише матеріальних, але й фінансових ресурсів. За підрахунками експертів Європейського банку реконструкції та розвитку облаштування в місті сільського жителя обходиться в 20 разів дорожче, ніж створення необхідних умов для його проживання і роботи в сільській місцевості.

Для України та її Карпатського регіону зокрема, сільський зелений туризм відносно новий вид відпочинку у сільській місцевості. Останнім часом цей вид туризму став дуже актуальним та ідеально підходить для сімейного відпочинку в Карпатах, оскільки поєднує активний відпочинок, ознайомлення з природою краю, його культурою та багатою історією, побутом та фольклором.

Перевагами Карпатського регіону, як території дуже сприятливої для розвитку сільського зеленого туризму, за даними досліджень вчених Західного наукового центру і, зокрема, інституту регіонального розвитку НАН України є:

- переважно чисте і унікальне для відпочинку довкілля;
- прекрасні краєвиди та дуже багата флора і фауна;
- наявність гірських річок, озер, гірських масивів і карпатських лісів;
- багатство унікальних історико-культурних пам'яток;
- порівняно низькі ціни за проживання та харчування;
- збережені сільські традиції та сільський побут;
- гостинність сільського населення;
- близькість до західного кордону України, що полегшує відвідування регіону іноземними туристами.

На загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях слід виходити із того, що розвиток сільського зеленого туризму це важливий напрям підтримки не лише сільського населення, але й аграрного сектора економіки та покращення економічних, демографічних, соціальних і екологічних умов в першу чергу малих сільських населених пунктів.